

Titel: Grafematik, [19-47] 115-0200

Citation: "Grafematik, [19-47] 115-0200", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 33. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_115-shoot-wacc-1992_0005_115_19-47_0200_p33_bP32_TB00010/facsimile.pdf (tilgået 28. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

varer foresøgt, og med hvilke Grunde de er blevet afvist.

Inddelingsprincippet Det første Princip for Inddelingen er her som overalt den strenge Adskillelse af Solidaritets- og Selektionsdeling. Dette Princip synes indtil videre - som allerede tidligere antydet - at stride både med Hjelmslevs Princip og Prins. om den udtømmende Analyse. Med Hjelmslevs Princip strider de utallige resultatløse Operationer, der endogså fremkommer ved denne Procedureform, og hvis Antal i al Fald vilde hævres, hvis man slog de to Op-serier sammen; med det udtømmende Princip strider formentlig den Ustændighed, at der ved Inddelingen af solidaritetsdefinerede Størrelser kan fremkomme selektionsdefinerede Dele, som ikke lader sig anbringe i C II. Dette er netop - som antaget S. 85 - Tilfældet ved Analysen af de såkaldte Nexier og Nexne.

Erkenden - ikke explicite udtrykt - Forudsætning for den valgte Procedure er, at det er muligt at udanne Funktionerne ved to Serier af fremadskridende \mathbb{N} Inddelinger, hvorved man udelukker Muligheden af dele den samme Mængde paa flere forskellige Hænder; men netop denne sidste Forudsættelse synes efter hidtidig Erfaring at være nødvendig, hvis man vil give en udtømmende Beskrivelse af de Funktioner, der konstituerer en Betning.

Af de alene Inddelingsprincipper synes endelig ^{Stadie} ~~ikke~~ ^{paa alle} ~~ikke~~ at adskille en rent kenematisk og en rent plerematisk Analyse netop i Nexi-analysen at føre til Resultater, der strider med Kontradiktionsprincippet. Den kenematisk Analyse ^{egner sig} ~~egner sig~~ at opstille kenematisk Nexier paa Grundlag af ^{Konnotation} ~~Konnotation~~ mellem Modulationer og Accenter, der altsaa begge regnes for rent kenematisk Størrelser. Men af disse er Accenterne kenematisk i en ganske anden Forstand end Modulationerne. Disse er - efter den alm. Opfattelse, der her er anført fra nogen Side, i Almindelighed at opfattes som Tegn (i vore Internationalskolekriver har Alf Bø meget hørsomt og overbevisende demonstreret, hvordan en Lærer alene ved Modulationer uden nogen Art af "Tegnet" kan karakterisere en Præstation paa en halv Uges klart adskilte Hænder) og for saa vidt ligestillede med fx. Nedensdelsler eller Spørgspartikler elgn., der allere opfattes som rent plerematisk (skønt de dog ogsaa har et Udtryk). Noget tilsvarende kan umuligt paavises ved Accenter, der højst kan være distinktive "Merkmale", men aldrig er Nexere af en selvstændig